

# GAZETA KRAKOWSKA

## N<sup>ro</sup> 59.

2 KRAKOWA DNIA 23 LIPCA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

**2 Warszawy d. 8 Lipca.**

*Dokończenie Traktatu Przyjaźni*  
zawartego w Wiedniu d. 21 Kwietnia (3 Ma-  
ia) 1815 między N. Cesarzem Wszech  
Rossyy i N. Królem Pruskim.

W przypadku gdyby te zakłady były  
prywatną własnością, polecono będzie kom-  
missarzom do rozgraniczenia wyznacz-  
nym, rozstrząsnąć na miejscu i ustanowić  
podług wzajemnych praw słuszności i o-  
koliczności miejscowych, pod którego z  
Monarchow panowaniem takowe zakłady  
zostawać mają.

Rozumieć iadnak należy, iż nie bę-  
dzie wolno nowych podobnego rodzaju ro-  
bić zakładów bez wzajemnego zezwolenia  
rządów, do których brzegi należą.

Art. XXII. Spław, czyli żegluga na  
wszystkich rzekach i kanałach, we wśzy-  
stkich częściach dawney Polski (w roku  
1772) w całej ich rozciągłości aż do u-  
ścia, tak w dół iako i w górę, czyli te  
rzeki są na teraz spławne, lub się na przy-  
szłość spławne uczynią, iako też na  
kanałach, któreby mogły być utworzone,  
będzie wolny w ten sposób, iż nie będzie  
mógł być zabroniony żadnemu z miezs-

kańcow prowincyy Polskich pod rządami  
Rossyyskim i Pruskim zostających.

Też same prawidła, ustanowione dla  
poddanych obudwoch wysokich Mocarstw,  
zastosowane będą i do portow przez tych-  
że poddanych uczęszczanych. Rozumie się  
iednak, iż tu jest mowa o portach, do  
których przez powyższe rzeki, kanały i  
wody przybyć mogą, albo też za pomo-  
cą Haftu dla wejścia do portu Królewca.

Art. XXIII. Prawa halowania i przy-  
biiania do brzegow rzek i kanałow będą  
wspólne dla wszystkich wyżej wyrażo-  
nych poddanych. Flisy iednak podlegać  
będą przepisom policyynym, co do odby-  
wania żeglugi wewnętrzney.

Art. XXIV. Dla tem większego wolności  
spławu zapewnienia i nadania mu ruchu,  
iako też zniesienia wszelkich przeszkod na  
przyszłość, obiedwie wysokie Strony kon-  
traktujące ugodziły się ustanowić ieden  
tylko rodzaj opłaty od spławu, zasto-  
wany do objętości i wymiaru statkow lub  
wagi ładunku. Wyznaczeni będą z obu  
stron Kommissarze do urządzenia tej o-  
płaty, która będzie bardzo umiarkowa-  
na, i przeznaczona iedynie na utrzymy-

wanie rzek i kanałów powyższych w stanie splawności. Ta opłata raz przez obadwa dwory uznana, nie będzie mogła być zmieniona iak za wspólnem ich zezwoleniem. Podobnyż układ nastąpi względem oznaczenia miejsc poboru tychże opłat. Ustanowione w tym sposobie cło, pobierane będzie na gruncie każdego z dwóch Mocarstw kontraktujących i na rachunek każdego z nich *respectively*.

Gdyby jednakże które z tych dwóch Mocarstw kontraktujących utworzyło własnym kosztem nowy kanał, poddani N. Króla Jmć Pruskiego nie będą mogli podlegać nigdy opłatom od splawu wyższym nad te, które poddani N. Cesarza Wszech Rossyy wnosić będą. Wzajemność w tej mierze będzie zupełna.

Art. XXV. W skutek zasady przyjętej w artykule poprzedzającym, wszystkie iakiegokolwiek opłaty uciążliwe, iako to: składowego od towarów przewoźnych (*d'entrepot*) przeładowania fraktu (*de romprecharge*), składu towarów zagranicznych (*d'etape*), przywileju miejscowych statków (*de non-allege*), i inne podobnego rodzaju, które mogły być używane wbrew wolności splawu rzek, wód, i kanałów powyższych, w całej ich rozciągłości, będą na zawsze zniesione.

Art. XXVI. Co się tyczy praw lub przywilejów niektórych miast i portów, któreby mogły naruszać prawa własności, i tem samem sprzeciwiały się zasadom wzajemnie przyjętym; zgodzono się, iż takowe prawa lub przywileje rozpoznane będą przez kommisyją złożoną z Kommissarzów obu dworów dla potrzebnych układów względem zniesienia onych, i dla nadania handlowi wolności i ruchu do pomyślności jego potrzebnych.

Kommissarze do tego przedmiotu przeznaczeni, będą niezwłocznie mianowani, a czynność ich ukończona, przeryzana i zatwierdzona będzie powinna najpóźniej w sześć miesięcy od daty ratyfikacyi niniejszego traktatu.

Art. XXVII. Wolno będzie każdemu z dwóch Mocarstw, ustanowić w kraiu drugiego Kónsulów lub Agentów handlowych, z obowiązkiem iednakże, aby złożyli do tego upoważnienie, stosowne do form używanych.

Art. XXVIII. Dla podniesienia iłożności rolnictwa we wszystkich częściach dawney Polski, dla wzbudzenia przemysłu w mieszkańcach, ustalenia ich pomyślności, obiedwie wysokie Strony kontraktujące, nie chcąc zostawić żadney wątpliwości o widokach swych dobroczynnych i oycowskich w tym względzie, umowily się, aby na przyszłość i na zawsze, dozwolić między wszystkimi ich prowincyami Polskimi (od daty 1772) nieograniczoney cyrkulacyi wszystkich produktów i plodów ziemi i przemysłu tychże prowincyy. Kommissarze mianowani do układów podług brzmienia artykułu XXVI będą rownież obowiązani, w przeciągu miesięcy sześciu ułożyć taryfę opłaty cła wchodnego i wychodnego wszelkich plodów natury, ziemi rękodziel, i fabryk wzmiankowanych prowincyy. Opłata takowa nie może przenosić dziesięć od sta od wartości towarów, w miejscu ich expedyacyi. Gdyby się obu dworom podobało ustanowić opłatę od wzajemney importacyi zboż, ta będzie ułożona podług ceny najmniej uciążliwej przez tychże Kommissarzów, podług daney im instrukcyi. Dla zapobieżenia aby cudzoziemcy nie korzystali z



przyjętych układów względem wymienionych prowincy, postanawia się, iż wszystkie artykuły pochodzące z tych ostatnich, które z jednego do drugiego Rządu będą przeprowadzone, winne być opatrzone miejscowem zaświadczeniem, bez którego wpuszczone nie będą. W miejscu Konsula, gdyby ten był odległym, zaświadczenie miejscowej zwierzchności (Magistrats) będzie przyjęte.

Art. XXIX. Co do handlu przechodnego (transit), ten będzie zupełnie wolny we wszystkich częściach dawnej Polski. Podlegać on ma opłacie narymunkowańszey. Kommissya wskazana w artykułach XXVI i XXVIII ustanowi prawo podług którego ta opłata ma być naznaczona, i przedsięwzięcie naysławniejsze środki, do uniknienia wszelkiego rodzaju opóźnień w expedycji na komorach, lub innych nadużyciach, uciążliwych, iakiejkolwiek bądź natury.

Art. XXX. Warunki w powyższych artykułach postanowione, tyżące się handlu i spławu, nie mogą być cząstkowo tylko zastosowane. W skutku tego, aż do terminu w którym wzmiankowana Kommissya ma dzieło swoje ukończyć to jest do upłynienia sześciu miesięcy naydaley, spław trwać będzie w tym sposobie, iak w ostatnich czasach. Co się tyczy handlu wchodowego, każdy z dwóch rządów przyymie w tej tymczasowej epoce, środki, iakie za przyzwolite osądzi.

Art. XXXI. Uregulowanie długów, i ustanowienie, proporcji w iakiej każde z Mocarstw kontraktujących, ma się przyłożyć do dzieła, na którym zasadza się dobro prywatnych osob, porządek skarbowy, i przystosowanie traktatów, zwróciły szczególną uwagę obu wysokich dwo-

row. Zgodzono się zatem, dla postąpienia z tą dokładnością, iakiej podobne zobowiązania się wymagają, aby długi rozłączyć na dawne, to jest: Króla Stanisława Augusta i byłey Rzeczypospolitey Polskiej, i na nowe, to jest: Xięstwa Warszawskiego.

Art. XXXII. Co do pierwszej kategorii, gdy całą część tych długów, które w skutku traktatu 1797 na Prussach ciążyły, i które na obligacye kompanii morskiej, znane pod imieniem *reconnoissances* zamienione zostały, Nayiaśniejszy Król Jegomość Pruski i teraz obowiązując się przyjąć one na siebie, w całości wraz z procentami; wynagrodzenie więc iakie z tego źródła Prussom przez Xięstwo Warszawskie pod gwarancją Nayiaśniejszego Cesarza wszech Rossyy wypada, ułożone zostało co do kapitałów, i procentów, w wykazie A.

Postanowiono zatem, iż ten wykaz uważany będzie, iakby słowo w słowo był wciągnięty do artykułu niniejszego; dla tego oddzielnie został podpisany, a summa całkowita, która z tąd Prussom przypada, będzie wypłacona temu Mocarstwu w ośmiu równych, i rocznych terminach, rachując procenta po 4ry od sta. Rozumie się, iż wypłaty tak urządzone będą, aby nie płacono nigdy procentu od procentu. Pierwszy termin przypadnie 1<sup>go</sup> Czerwca 1816. Wyokie Strony kontraktujące, uważając iednakże terażniejszy stan rzeczy i okoliczności nowych wysiłków wymagających, umowiły się, iż w przypadku gdyby w terminie wzmiankowanym pokoy nie nastąpił, aby termin pierwszy wypłaty był przedłużony, i inne w progressy podług oznaczonego porządku, aż do czasu w którym wojska obustronne

do swych siedlisk powrócą.

Art. XXXIII. Wolno będzie Xięztwu Warszawskiemu, wypłacać Prussom kapitał i procenta, tak iak są w zmianowanym wykazie ustanowione, czy to w obligacyach kompanii morskiej zwanych *Reconnoissances*, czy to w ianych iakich papierach, przez które też *Reconnoissances*, mogłyby być zastąpione, bądź w gotowiznie, a w tym ostatnim przypadku Nayiaśniejszy Król Jegomość Pruski przystaie na odstąpienie dziesięciu na stu. To odstąpienie nie ściąga się do bieżących procentow, które jednak w kupnach kursujących zaspokoione być mogą.

Art. XXXIV. Co do nowych długow Xięztwa Warszawskiego Nayiaśniejszy Król Pruski przyjmuie na siebie przyłożenie się do nich w proporcji trzech do dziesięciu. Rozumie się, że dwor Pruski należeć będzie w teyże proporcji do aktywow, iakie się z mającey sporządzić likwidacyi okażą.

Art. XXXV. Gdy ta część, którą Nayiaśniejszy Cesarz Wszech Rossyy obowiązuie się, wypłacić z dawnych długow Xięztwa Warszawskiego, iest wyszczególniona i ustanowiona w wykazie B. ten zatem uważa się iakoby był słowo w słowo, wciągnięty do niniejszego artykułu, a skarb Cesarско-Rossyyski wypłacać będzie wprost Rządowi Pruskiemu przypadające z tego wykazu summy, w tych samych oddziałach, terminach i z takiemiż procentami, iakie są umowione i ustanowione, co do wypłat, które skarb Xięzta Warszawskiego pod gwarancyą Jego Cesarskiej Mości czynić iest obowiązany, tak dalece, iż od tego ostatniego więcej się nie będzie Prussom należało, iak summa osmnaście milionow pięć-

króć siedemdziesiąt trzy tysiące, dwieście pięćdziesiąt i dwa złotych Polskich i groszy dwadzieścia jeden.

Art. XXXVI. Natychmiast po podpisaniu niniejszego traktatu, mianowana będzie Kommissya, która zgromadzi się w Warszawie. Ta ma być złożona z dostateczney liczby Kommissarzow i Oficjalistow. Czynnoscia iey będzie:

1) Ułożenie dokładnego billansu należności od Rządow cudzoziemskich.

2) Uregulowanie wzajemne między stronami kontraktującemi rachunkow pochodzących z obopólnych pretensy.

3) Wylikwidowanie pretensy podanych do Rządow. Jednem słowem zajęcie się tem wszystkiem co ma związek z przedmiotami tego rodzaju.

Art. XXXVII. Skoro tylko wzmiankowana wpoprzedzającym artykule Kommissya, installowana zostanie, mianować będzie deputacyą, która się zatrudni niezwłocznie potrzebnemi urządzeniami, do zwrotu wszystkich kaucyy, czyli w gotowych pieniądzech, czyli w obligacyach i dokumentach, które złożone być mogły przez poddanych iedney z stron kontraktujących, a które to kaucye znajdują się w Państwach innego Mocarstwa. Rownież postąpiono będzie z wszystkimi depozytami sądowemi, które mogły być z iedney do drugiej prowincyi przeniesione. Zwrócone zostaną Juryzdykcjom Rządow do których należą.

Art. XXXVIII. Wszelkie dokumenta, plany, mappy, lub akta, pisma iakiegokolwiek, któreby się w archiwach iedney lub drugiej ze stron kontraktujących znajdowały, zwrócone będą nawzajem Mocarstwu, którego kraju się tyczą.

Gdyby który z dokumentow tego ro-



działu był do wspólnego użycia, pozostaje przy stronie, która go posiada, lecz wydana będzie drugiej stronie kopia o-nego urzędowa i zaświadczona.

Art. XXXIX. Akta administracyjne będą rozdzielone: każda ze stron kontraktujących otrzyma część, iey kraju dotyczącą. Toż samo prawidło zachowane będzie co do ksiąg i akt hypotecznych. W przypadku zaś przewidzianym w artykule poprzedzającym, wydana będzie kopia ich urzędowa.

Art. XL. Co do depozytów wszelkiego rodzaju, które w czasie wojny 1806 przez Oficjalistów Pruskich dla bezpieczeństwa w Królewcu złożone zostały, jeżeli ich zwrot dotąd nienastąpił, ten ma niezwłocznie nastąpić podług zasad ustanowionych przez konwencyą dnia 10go Września 1810 i stosownie do tego, co było ułożone na konferencyach, wspólnych Kommissarzów traktujących w tym przedmiocie w Warszawie.

Art. XLI. Będzie mianowana niezwłocznie Kommissya wspólna wojskowa i cywilna do zdęcia planu czyli wygotowania dokładnego mapy nowego rozgraniczenia, do zrobienia opisu iey topograficznego, ustanowienia słupów i oznaczenia kątów pomierczych w ten sposób, aby w żadnym przypadku, niemogła się wznieść iakakolwiek wątpliwość, sprzeczka, lub trudność, gdyby skutkiem czasu lub iakiego bądź zdarzenia zniszczony znak graniczny, wystawić na nowo wypadało.

Art. XLII. Zaraz po ratyfikacyi niniejszego traktatu, posłane będą potrzebne rozkazy do Kommendantów wojsk w Xięztwie Warszawskiem, i do Władz przyzwoitych, aby ewakuowano prowincye

powracające do Najjaśniejszego Króla Jęci Pruskiego, i oddano je Kommissarzom na ten koniec wyznaczonym. Ta ewakuacya dopełniona być powinna w przeciągu 21 dni.

Art. XLIII. Niniejszy traktat ratyfikowanym będzie, i ratyfikacye onego zamienione zostaną w przeciągu dni sześciu; w dowód czego Pełnomocnicy zobopólni tenże traktat, przy wyciśnieniu herbowych pieczęci podpisali.

Działo się w Wiedniu dnia 21go Kwietnia ( 3go Maia ) 1815.

( L. S. ) *Hrabia Rasoumoffski.*

( L. S. ) *Książę Hardenberg.*

Wskutku czego po dokładnem roztrząśnieniu tego traktatu, i annexów, które się stosują do artykułu 32go i 35go uznaliśmy go za dobry, potwierdzili, i ratyfikowali, iakoż go za taki uznaliśmy, potwierdzamy, i ratyfikujemy w całej iego osnowie zapewniając Naszem słowem Cesarzkim, za Nas i Naszych Następców, iż to wszystko, co jest wzmiankowanym traktatem objęte, będzie nieodzownie zachowaniem, i skutecznikiem. A dla lepszej wiary niniejszą ratyfikacją, Cesarską własną ręką podpisaliśmy i Naszą pieczęć Cesarską przyłożyć rozkazaliśmy. Działo się w Wiedniu dnia 27 Kwietnia roku Pańskiego 1815, a Panowania Naszego 15 roku.

( L. S. ) *Alexander.*

*Sekretarz Stanu Hrabia Nesselrode.*

*Z Londynu d. 7 Lipca.*

Dzisiejsza nadzwyczajna gazeta Dworska zawiera następujące ważne doniesienia :

*Z wydziału wojennego w ulicy Downing d. 7 Lipca.*

Wczoraj w wieczor przybył tu Kapitan

Lord Artur Hill z listami od Xcia Wellingtona do Lorda Bathurst.

*Z Gonesse d. 2 Lipca.*

Milordzie! Nieprzyjaciół uderzył d. 28 p. m. na przednie straże Marszałka Xcia Blüchera w Villers-Cotterets; ale gdy nadeszło więcej woyska, został odparty z utratą 6 dział i 1000 ludzi. Zda się, iż te woyska szły od Soisson do Paryża, ale gdy przez Prussakow z tej drogi spędzone zostały, udały się drogą przez Meaux. Na tej drodze uderzył na nowo na nie Jen. Bülow, zabrał 500 jeńców i przepędził je za Marnę; ale wszelako do Paryża przybyły. Przednia straż zprzymierzonego woyska, którym dowodzę, przeszła d. 29 za rzekę Oasę, a całe woysko d. 30 Wczoraj zajęliśmy stanowisko opierając prawe skrzydło o wzgorza Richebourg, a lewe o Bondy. Marszałek Xcie Blücher opanowawszy d. 30 z rana wieś Aubervilliers, obrócił się w prawą i przeszedł pod St. Germain za Sekwanę. Dziś stanął jego prawe skrzydło w Plessis-Piquet, lewe w St. Cloud, a odwód w Wersalu. Nieprzyjaciół obwarował wzgorza Montmartre i miasto St. Denis, i zapomocą rzeczek Rouillon i Ville-Mare zalał okolice północne około tego miasta; aże za kanałem Oureq usypał szanice, było zatem to stanowisko bardzo warowne. Ponieważ nieprzyjaciół wszystkie woyska, które uszły z bitwy d. 18 i wszystkie zakłady do Paryża ściągnął, sądzę zatem, iż tam ma 40 do 50,000 liniowego woyska i gwardyi narodowej, oprócz Paryżkiej gwardyi narodowej i federatów.

(Pod.) Wellington.

*Z Gonesse d. 4 Lipca.*

Milordzie! Marszałek Xcie Blücher doznał z strony nieprzyjaciela na lewym

brzegu Sekwany pod St. Cloud i Meudon potężnego odporu; ale woyska Pruskie pod Jenerałem Zieten przezwyćżyły wszystkie trudności a udało im się usadowić w Meudon i we wsi Issy. Francuzi uderzyli na nowo na nie d. 3 z rana w Issy, lecz zostali z znaczną stratą odpartymi. Widząc tu nieprzyjaciół, że Paryż został z tej strony odslonięty, że związek pomiędzy obiema woyskami przez rozbity most w Argenteuil jest zapewniony, i że idzie także woysko Angielskie na lewy brzeg Sekwany ku mostowi pod Neuilly, przysłał posłańca z prośbą wstrzymania ognia na obu brzegach Sekwany, i zawarcia w pałacu St. Cloud woyskowej umowy, mocą której woyska Francuzkie opuszczają Paryż. Ziechali się zatem obustronni oficerowie do St. Cloud, i zawarli wczoraj w wieczór dołączoną tu umową woyskową, która przez Xcia Blüchera wraz zenną, a z strony Francuzkiej przez Xcia Eckmühl zatwierdzoną została. Umowa ta stanowi tylko względem teraźniejszego położenia woyskowego, nie wdając się w przedmioty polityki. Jen. Lord Hill czyni dziś poruszenia dla zająć opuszczonych przez nieprzyjaciela miejsc. Posełam JW. Panu ten list przez Kale. Oddawca opowie mu dalsze szczegóły.

(Pod.) Wellington.

*Umowa woyskowa.*

Dziś d. 3 Lipca obustronni naczelni Wodzowie mianowali pełnomocników, iako to dowodzący naczelnie woyskiem Francuzkiem Xcie Eckmühl Barona Bignon, ministra związkow zagranicznych, Hr. Guillemino, szefa głównego sztabu woyska, i Hr. Bondy, prefekta Dep. Sekwany, z iedney, a dowodzący naczelnie woyskiem Pruskiem Xcie Blücher, Jen. majora Müllinga, dowodzący zaś woyskiem



Angielskiem Xze Wellington, Pułkownika Hervey, z drugiej strony, którzy to pełnomocnicy ugodzili się na artykuły następujące:

1. Pomiedzy połączonemi woyskami Xcia Blüchera i Xcia Wellingtona i woyskiem Francuzkiem pod murami Paryża będzie zawieszenie oręża.

2. Woysko Francuzkie uda się jutro w drogę, dla zaięcia stanowiska za rzeką Loarą. Paryż opuszczony zupełnie od woyska będzie w trzech dniach, a ustępie-  
so za Loarę ukończy się w dniach 8.

3. Woysko Francuzkie zabierze z sobą wszystkie materyały swoje, połowę artyleryą, woyskowe kassy, konie i potrzeby pułków bez żadnego wyiatku. Wszystkie osoby, należące do zakładów i do administracyi woyskowej, oddalą się razem z woyskiem.

4. Chorzy i ranieni, iako też potrzebni chirurdzy i lekarze, pozostaną w Paryżu i zostawać będą pod szczególniejszą opieką dowodzących naczelnie Jenerałów woyskiem Angielskim i Pruskim.

5. Woyskowi, iako też urzędnicy poprzedzającym artykułem obietci, mieć będą wolność udania się do korpusow do których należą.

6. Zony i dzieci wszystkich do woyska Francuzkiego należących osób, mają wolność pozostać w Paryżu. Mogą opuścić Paryż, udać się za woyskiem i zabrać z sobą tak swoją, iako też mężow własność.

7. Umieszczeni officerowie liniowego woyska u federatow lub strzelcow gwardyi narodowej mogą się udać do woyska lub do swoich domow.

8. Jutro d. 4 Lipca oddane będą St. Denis, St. Quen, Clerry i Neuilly, poiu-

trze d. 5 o też godzinie Montmartre, a dnia 3go, to iest d. 6 wszystkie rogatki Paryzkie.

9. Służbę w mieście Paryżu odbywać będzie narodowa gwardya i municypalna żandarmerya.

10. Dowodzący naczelnie Jenerałowie woyskami Angielskiem i Pruskim obowiązują się szanować dotychczasowe władze i podwładnym swoim nakazać one szanować poki trwać będą.

11. Publiczna własność wyiąwszy woyskowe potrzeby, czyli ona do rządu lub do władz municypalnych należy, będzie szanowana, i zprzymierzone Mocarstwa nie będą się wcale w jej zarządzanie mieszać.

12. Osobiste bezpieczeństwo, iako też własność będą szanowane. Mieszkańcy i ogółem wszystkie osoby utrzymane będą przy swoich prawach i wolności, i nie będą prześladowane ani za urzędy, które posiadali lub posiadają, ani za polityczne swoje mniemania i postępowanie.

13. Obecne woyska nie będą tamować dowozu żywności do stolicy, ale owszem wspierać wszelki do niej dowoz.

14. Niniejsza umowa ma być zachowana i iako skazowka wzajemnych stosunkow aż do zawarcia pokoju uważana. W przypadku zerwania oney, powinna być przynajmniej na 10 dni przodem wypowiedziana.

15. Jeżeliby zachodziła trudność w uskutecznieniu którego artykułu niniejszej umowy, tedy ma być na stronę woyska Francuzkiego i miasta Paryża wyłożony.

16. Niniejsza umowa ma być uważaną za wspólną dla wszystkich woysk zprzymierzonych, jeżeli od Mocarstwa, do których te woyska należą, zatwierdzo-

na zostanie.

17. Zatwierdzenia iey będą tutaj d. 4 Lipca o godzinie 6 z rana na moście Neuilly wymienione.

18. Z obu stron wyznaczonemi będą kommissarze do czuwania nad skuteczeniem niniejszey umowy.

Ułożono i na trzy ręce w St. Cloud od powyższych Kommissarzów podpisano.

*Baron Bignon.*

*Hr. Guilleminot.*

*Hr. Bondy*

*Baron Mülling.*

*F. B. Hervey, Pułkownik.*

Przyjęto i zatwierdzono niniejsze zawieszenie oręza względem Paryża, d. 3 Lipca 1815.

*Blücher.*

*Wellington.*

Przyjęto: Marszałek Xze Eckmühl.

Xzna Angoulem wybiera się z Anglii do Bordeaux, dokąd pod d. 26 Czerca posłał odezwę do Francuzów.

W ostatni wtorek przybył do Dowru officer Francuzki z trzech kolorową kordą, chcąc udać się do Londynu o paszport dla P. Otto, iako ambassadora Napoleona II. List iego posłano do Londynu, i dano mu odpowiedź, iż żaden poseł od Napoleona II. nie może być w Anglii uznany, gdyż oznaczenie rządu we Francyi zależy od wspólnego postanowienia zprzymierzonych Mocarstw.

W Wandei Bonaparciści na głowę pobitemi zostali: utracili 40 dział i dowodcę swego len. Trawot. Rennes i inne miasta osadziły, Królewskie woyska.

Sławny opozycyny członek izby niższej parlamentu i mowca, P. Whitbread, piwowar, zmarł nagle na apoplexyę.

Mowią, iż 12 wojennych okrętów

wypłynęło z Portsmouth, w celu zatrzymania wszystkich na morzu Francuzkich i Amerykańskich okrętów, ponieważ domyślają się, iż Nap. Bonaparte będzie chciał uciec do Ameryki. Mają one rozkaz zatrzymać nawet iego stronników i iego skarby.

W doniesieniu swoim pod d. 29 Czerwca z Orville podaje Xze Wellington liczbę zabitych i ranionych Angielskich i Hanowerskich żołnierzy w bitwie d. 16 i 18 do 13,000, a officerów przeszło 88. Na pamiątkę zwycięstwa pod Waterloo wystawiony być ma na rynku Londyńskim z dobytých dział pomnik.

Lord Castlereagh popłynął z tąd do Bruxelli któremu towarzyszą F. P. Morier i Planta. Gdy Lord Castlereagh wsiał na okręt usłiznęła mu się z drabiny noga i w padł w morze, lecz szczęśliwie wyratowany został.

*z Fajburga d. 30 Czerwca.*

*(Z gazety Hamburskiej.)*

W Alzacyi okazują chłopci największą wściekłość przeciw w chodzącym Austryakom, strzelają z okien i z zboża przeciw nim i mordują pojedynczych żołnierzy, gdzie ich tylko napadną. Dziś przybyli tu ranieni prawie wszyscy od chłopów. Austryacy używają okropney, ale słuszney zemsty. Wszystkie wsie, w których tak chłopci postępują z ziemią bywają zrownane; co noc widać palące się wsie. Jedną z wsi, w której natrafiono 5 przez chłopów ukrzyżowanych żołnierzy Austryackich, obskoczono i ze wszystkim spalono. Przy Altkirch przeszło 2000 chłopów wpakowało się w las dla szkodenia zprzymierzeńcom; lecz kartaczami powiększey części wybitemi lub ranionemi zostali.



# DODATEK DO N<sup>ro</sup> 59. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 LIPCA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

*2 Wiednia d. 15 Lipca.*

*(Z Gazety Dworskiej.)*

*Urzędowe doniesienie pod d. 7 Lipca  
z Woid w Lotaryngii.*

N. Cesarz Austriacki odbył nadzwyczaj szpiesznie od 27 Czerwca do dnia dzisiejszego podróż konno z Manheimu przez Spirę (Speyer) Rein Zabern, Weisenburg, Hagenau, Zabern, Saarburg, Vicq, Nancy do Void, w towarzystwie wysokich swoich Zprzymierzyńców NN. Cesarza Rossyyskiego i Króla Pruskiego, tudzież Następcy tronu swojego, i ciągle służyło mu zdrowie. Około twierdz Pfalzburg i Toul przeprawiono się bkiem, i przez śmiały ten postęp obrocono w niwecz wszystkie do obrony przygotowania i uzbrojenie ludu. W czasie tej mordującej podróży trudnił się J. C. K. Moś iak podczas nągłębszego pokoju codziennie wewnątrzni potrzebami swoich ludów. Kłogosławieństwa Europy towarzyszyły wszędzie temu Monarsze, którego obecność przykłada się nawet do uspokoienia Francyi, gdyż poznawały prowincye przez które przejeżdżał ile mu są winne. Tak w Spirze, iako i w Nancy odwiedził J. C.

K. Moś za swoim przybyciem groby wysokich swoich przodków obu linii. W ostatnim mieyscu, w którym przygotowano dla J. C. K. Moi pałac jego przodków, pytał się o mieysce, w którym spoczywają ich popioły, i odebrał odpowiedź, iż zostało przez rewolucyą zburzone i niewarte iego widzenia. J. C. K. Moś odpowiedział na to: "W stydem iest dla tych, którzy ie zburzyli, ale nie dla chcących ie wynaleśe.,,

*Dzienne Doniesienie.*

*Z Główney Kwatery Nancy d. 5 Lipca.*

Arcy Xże Ferdynand udzielił odebraną z St. Dieu pod d. 3 Lipca pocieszną wiadomość od Jen artyleryi Hr Collredo, że obwarowane miasto i cyadela Montbelliard d. 2 Lipca szturmem wzięte zostały. Jenerał Scheither rozkazał walecznem swoim woyskom aż pod palisady tamteysze podstąpić, i razem artylerya iego tak skutecznie ognia dawała, iż nieprzyacielskie woysko musiało cofnąć się do okopow. Mądre, śmiałe i szybko uskutecznione przedsięwzięcie, tak dalece odpowiedziało zamierzonemu celowi, iż nieprzyjaciel musiał uciekać, i część tylko

mogła się w największym nieładzie drogą ku Besanson uratować, gdy nasze woyska w padły do miasta i ściagały go w tymże kierunku. Oprocz znacznych zapasów ammunicyi i innych potrzeb, zdobyto tam 7 dział. Bohaterska tylko odwaga woyska mogła uderzyć na nieprzyziaciela prawie za niezdobytymi okopami naywaleczniej broniącego się i przemodli go. Liczba jeńców nie może jeszcze być podana, ponieważ ich jeszcze ciągle przyprowadzają i część ich rzuciwszy broń ukryła się w mieście, których dopiero wyszukują.

Arcy Xże Jmć donosi dodatkowo, że d. 26 Czerwca nieprzyziacieli wyparty został z Haesingen, i że opanowano stanowisko pod Trois-Maison. Przednia straż doszła wzgorzów Hörlin, a nieprzyziacieli cofnął się do Franken. Pierwszy korpus osadził tego dnia niższy Ransbach, a brygadą Scheithera doszła St. Blaise. D. 27 przednia straż pod dowództwem Feldm. por. Barona Lederera odparła 3 tysięcznego nieprzyziaciela pod Jen. Lecourbe do Donne-Marie. Podług wyznania jeńców miał on znaczną ponieść stratę, nasza zaś wynosiła 7 officerów i 200 ranionych żołnierzy. D. 28 w nocy opuścił nieprzyziacieli Donne-Marie i natrafiony był pod Chavannes w liczbie 8000 piechoty i 500 jazdy; natarło bagnietem na niego, odparto do Chavannes i potem z tego miejsca wypędzono. W tym dniu osadziło główne woysko Colonge i Novillars. Strata nasza wynosiła 2 officerów zabitych, 7 ranionych, i 400 żołnierzy zabitych i ranionych. Jen. Scheithera znajdował się d. 28 w Delle i opanował d. 29 szanice pod Bourogne i Montvillar. Nieprzyziacieli ponowił jednak zatakę natarczywością i tyle przewyższającą

liczbą swoje ataki, iż po długim odpierze opuszczone być musiały. Ale że posiadanie ich do dalszych działań Jen. artyleryi Hr. Colloredo przeciw Maval i opasania Befort nader było potrzebne, zmocnił zatem w nocy d. 30 atakujące woyska i nazajutrz rano odzyskane to stanowisko zostało. D. 1 Lipca rozkazał Jen. artyleryi Hr. Colloredo trzema kolomnom, to jest dywizyi Marszałka przeciw Vesolois, dywizyi Lederera przeciw Chevrement i Besancourt postąpić, a Jen. Villata zbliżyć się do Roppe. Drugi batalion strzelców, który Chevrement i Besancourt szturmem opanował, zapędził się przez swoją odwagę zadaleko i znajdował się w niebezpieczeństwie, lecz w środku potyczki wsparła go dzielnie dywizya Lederera. Jen. Villata opanował Roppe i Denney, ale nim przez przykre wzgorza, omijając będącą w płomieniach wieś Denney, przeszedł, odzyskał nieprzyziacieli przy potężnym ogniu Besancourt, które na chwilę opuszczone zostało. Dywizya Marschala przybyła tymczasem do Vesolois i opanowała Maval. Nieprzyziacieli postawił na wzgorzach Bermont 2000 piechoty, kilka set jazdy i 7 dział, lecz w krotce mimo potężnego ich ognia zostały pogruchotane. Zamierzony cel dnia tego został zupełnie dopięty, i nieprzyziacieli, który oprocz korpusu Lecourba, 4000 ludzi z Befort do boju wyprowadził, był w wszystkich miejscach z wielką stratą odparty, i usiłowania jego oparcia się naszem atakom zostały wszędzie zniszczone.

Jen. artyleryi Hr. Colloredo donosi dalej, iż Jen. Lecourbe upraszał go d. 3 Lipca o zawieszenie oręża, lecz on oświadczył, iż tylko pod warunkiem poddania



twierdzy Befort nań zezwoli. (Tu następ-  
 Rują pochwały Jeneratów i officerow.)

będzie zawsze WPana przyjacielem. — W  
 moim mieszkaniu w Gandawie d. 19 Czer-  
 wca 1815, a w 21 roku moiego panowa-  
 nia.

*Ludwik.*

Daley mówią, iż Kanclerz d' Ambrey  
 i P. Chateaubriant wypadli z łaski u Lud-  
 wika XVIII.

Lord Castlereagh przybył z Anglii do  
 Ostendy i udać się ma do Paryża.

*Z Hanau d. 7 Lipca.*

(Przez nadzwyczajną okazję.)

Jak zapewniają iż wyjechali d. 3 b. m.  
 z głównej kwatery Monarchow Jen. Wall-  
 moden z Austriackiej, Hr. Capo d' Istria  
 z Rosyyskiej, a Jen. Knesebeck z Prus-  
 kiej strony, iako pełnomocnicy do Reim-  
 su, dla rozpoczęcia układów z deputowa-  
 nemi od obu izb prawodawczych Francuz-  
 kich.

Podług Bazyleyskiej gazety Jen. Fri-  
 mont zawarł d. 28 Czerwca umowę z Mar-  
 szalkiem Suchet, mocą której wszystkie  
 powiaty Francuzkie od Sabaudyi aż do  
 Lyonu oddane zostały woysku Austy-  
 kiemu. D. 29 osadziły woyska Austriac-  
 kie twierdzę Eclus, a d. 1 Lipca Cham-  
 bery i Grenoble.

Miasto Frankfort ogłoszone jutro zo-  
 stanie przez Xcia Reus - Graiz, iako Ces.  
 Austriackiego Kommissarza, uroczysię  
 wolnem miastem.

Podług doniesień z Szwajcaryi prze-  
 szło d. 28 Czerwca przez Genewę około  
 35,000 Ces. Austriackiego woyska, a na-  
 zaiutrz 13,000 i ma go jeszcze więcej  
 przechodzić. Marszałek Suchet czując się  
 być zastąbym do oparcia się tak wiel-  
 kiej sile, miał z Naczelnym Wodzem tego  
 woyska, Jenerałem Primont, zawrzeć u-  
 mowę, podług której cofać się będzie, a  
 Ces. Austriackie woyska postępować za  
 nim będą zawsze o 12 godzin drogi aż do  
 umowionego miejsca. Ostatnie musiały  
 zatem d. 5 Lipca przybyć do Lyonu.

*Z Bruxelli d. 5 Lipca.*

Gazeta tuteysza odwołuje umieszczoną  
 wiadomość iakoby Xże Talleyrand wy-  
 padł z łaski N. Króla Ludwika XVIII,  
 owszem posiada on zupełne zaufanie te-  
 go Monarchy, równie iak wszystkich Eu-  
 ropeyskich gabinetow, i pojechał z J. K.  
 Mcią do Cambrai. Hrabia atoli Blakas  
 został następującym biletom oddalony:

" Mci Hrabio! Winienem tak spo-  
 koyności reszty dni moich, iako też po-  
 kołowi świata i radzie moich Zprzymie-  
 rzyńcow oddalić od siebie osoby, które  
 mi drogie były, a między temi szczegó-  
 lnie WPana liczę. Przyymij WPan przy-  
 pożegnaniu świadectwo, iż WPana Król  
 był z WPana kontent, i zapewnienie, iż

## D O N I E S I E N I A.

(wwszy raz) Józef Sobieniewski z żoną stosując się do urządzeń ustanowionych przez  
 Naywyższą Władzę Rządową uwiadomia, iż ma zamiar wyjechać do wód Tręczyń-  
 skich na Pograniezu Węgierskim, biorąc z sobą służących dwoch.

(wwszy raz) Starozakonni, Jakób Leivenburg i Noa syn wraz z służącym Hirsz  
 Kralt, mają zamiar wyjechać do Lipska w interessach handlu, co podają do publicznej  
 wiadomości.

1wszy raz) Stanisław Głębocki, Obywatel Królestwa Polskiego, mieszkający w Krakowie, ma zamiar wyjechać do Galicyi Austryackiej w interesach prawnych, o-  
czem stosując się do rozporządzenia Rządu, wog uwiadomia Publiczność.

Notaryusz Powiatu Pileckiego uwiadomia niniejszym, iż w moc Rezolucyi J.W. Prezesa Trybunału Cyw. 1wszey Instancyi Dep. Krakowskiego dnia 15 Lipca b. r. do L. 1902 wydanej sprzedawane będą w mieście Pilicy w domu pod N. 2 w dniu 1 Sierpnia b. r. i następnych różne ruchomości, to jest: cyna, miedz, szkło, suknie męskie i kobiece, żydowska bielizna, towary kramne w różnych gatunkach, i t. a to za gotową kurant monetę. W Pilicy d. 15 Lipca 1815 roku.

*Chodorowicz, N. P. P.*

Komornik Powiatu Krzeszowickiego i Olkuskiego, wiadomo czyni, iż na mocy ugody w sądzie Krzeszowskim d. 17 Czerwca r. z. zapadłej produkta na psiu, to jest żyta 10, ieczmenia 8, owsa 17 morgow, zaś Jarzyny wszelkiego gatunku 51 zagonow w wsi i gminie Radwanowice, Powiecie Krzeszowskim Dep. Krak. zajęte, dnia 6 Sierpnia r. b. ogod. 12 w Krzeszowicach przez publiczną licytacją zagotowe pieniądze więcej daiacemu w całości lub częściami sprzedane będą. Chęć mających zakupienia tych produktow, zaopatrzwszy się w vadium, zaprasza się.

W Krzeszowicach d. 280 Lipca 1815.

*Tomasz Gawełkiewicz.*

Podinspektor Dóbr i Lasow Narodowych Okręgu Białopromnickiego w Dep. Krakowskim, podaje do publiczney wiadomości, że gdy dziesięciny wytyczne Skarbowi w roku 1815 i 1816 należne w terminach do licytacji przez gazetę i dziennik Departamentowy ogłoszone, dla braku pretendentow i niestawienia się stron dziesięcinę daiających jeszcze nie wszystkie sprzedane zostały; przeto życzący sobie kupna takowych dziesięcin mają się do Bióra Podinspektora w Krakowie nad Wisłą posiedzenie swe mającego zgłosić, którym każdego czasu tak dezygnacya dziesięcin iako też i warunki przed licytacyjnę okazanemi zostaną. Termin powtorney sprzedarzy przez licytacją i z wolney ręki dziesięcin Skarbowych w dniach 24, 25, 26, 27 i 28 Lipca b. r. w mieście Departamentowym Krakowie nazywa się w których to terminach każdego dnia od 9 godziny z rana od 3ciej po południu w Biórze Podinspektora w asystancyi Kommissar a Prefektury Dep. Krakowskiego odbywać się będą.

W Krakowie d. 14 Lipca 1815 roku.

*Krauz.*

Prezydent Municypalności Miasta Wolnego H. Krakowa Z powodu nieuskutecz-  
nionych licytacji na terminach przepisanych, wypuszczenia w 3ch letnią dzierżawę. Włoski Mieyskie Piaski, Dąbie i Grzegorzki, ogłasza się niniejszym nowy termin na dzień 7 Miesiaca następującego Sierpnia, o godzinie 10 z rana, w Biorze Prezydenta, do przedsięwzięcia takowej licytacji. — Cena fiskalna roczney Arendy stanowi się w Summie Zpol: 17279 gró. 1/2 w Curant srebrney monecie, licytowania chęć mający złożył Vadium w kwocie Zpol: 1728 o dalszych warunkach licytacji, można każdego czasu uwiadomić się w Kalkulaturze Mieyskiej. — W Krakowie d. 18 Lipca 1815.

*Zarzechci.*

Prefekt Departamentu Krakowskiego Uwiadomia niniejszym publiczność, iż w Biorach Prefekturalnych w dniu 13 r. b. odbywać się będzie licytacya Dzierżawy 3ch letniej realności do Szpitala S. Szczepana należących, iako to:

1. Dworku na Piasku Nro 109 Ray, zwanego z zagonami ornemi którego Cena fiskalna Zpol: 300. —

2. Dworku na Piasku Nro 15 którego Cena fiskalna Zpol. 100.

3. Kamienicy na Placu Szczepańskim Nr. 363 wylawszy mieszkanie ubogich Zpol. 600. Kondytere licytacji, i wymiar gruntu Ray pretendentom Dzierżawy przed zaczęciem licytacji przez Delegowaną Kommissyja odczytane będą.

Wszyscy więc mający chęć zadzierżawienia tych realności, niech się na wyznaczonym czasie, i miejscu znajdując. W Krakowie dnia 180 Lipca 1815.

(Podpisano) *Linowski Z. P.*

*Stokowski, Z. S. J.*

*Dudutek zgi.*



## GAZETY KRAKOWSKIEY.

Dnia 23. Lipca 1815.

9ci raz) Starozakonny Markus Wohl kupiec z miasta żydowskiego przy Krakowie iedzie z służącym Mauele i furmanem nąętym w interessie handlowym do Wiednia.

9ci raz) Starozakonny Berek Korn z miasta żydowskiego przy Krakowie wyieżdza do Brodow w interessie handlowym z pisarzem Szmul Hern, służącym Abraham Leib i furmanem Chaim Szmulowicz.

9ci raz) JW. Jan Chwatibóg z żoną i trzema służącemi iedzie w Cyrkuł Tarnowski z Józefem Pietrowskim, Woyciechem Krulickim i z Panną Maryanną Wrzesnowską służącą, co podaie do publiczney wiadomości.

9ci raz) Starozakonny Szyia Izraelowicz z Miasteczka Xiąża Wielkiego Powiatu Miechowskiego Departamentu Krakowskiego, iedzie do Wiednia w interessie handlowym z starozakonnnemi Berkiem Szmulowiczem Pisarzem Leiblem Szmilem służącym, i furmanem kołmi własnemi.

9ci raz.) Maciey Uznański, mieszkający w ulicy Wiśney pod Nrem. 280, ma zamiar wyiechać w Galicyą Austryacką w Cyrkuł Myślenicki po zakupiony owoc, co do publiczney podaie wiadomości.

9ci raz.) Leibel Cinsler i Michał Leinkram kupcy z Żydowskiego Miasta na Kazimierzu przy Krakowie mają zamiar wyiechać do Wiednia w interessach handlowych, bierzą z sobą dwóch służących Mozzesza Spielberg i Jccika Kamillew.

9ci raz.) Starozakonny Aszer Izraelowicz z Miasta Xiąża Wielkiego Powiatu Miechowskiego Departamento Krakowskiego, iedzie do Lipska w interessie handlowym z Pisarzem Leiblem Hersz, służącym Jzaak Maier i furmanem kołmi własnemi.

9ci raz.) Józef Wybrańowski Kapitan W. P. mający urlop nieograniczony z dnia 6go Lutego 1815 roku Nro. 88 zamysła wyiechać do Galicyi w Cyrkuł Tarnowski w interessie familijnym; bierze z sobą służącego Woyciecha Lewandowskiego.

2gi raz) Wincenty Zeromski Obywatel miasta Krakowa wyieżdza do Galicyi w Cyrkuł Sandecki do Krynicy w celu brania kąpieli, iedzie sam ieden pocztą przez, Komorę Przybieczany.

2gi raz) Stanisław Cieński dwóch krakowy Obywatel, dla własnych i Siostr Pupillek swoich interessow uznał potrzebę częstego do Galicyi wyieżdżania, a to przez Komorę Podłęże do Polanki wielkiej w Cyrkuł Myślenicki, a przez Sierostawice lub Sokolowice do Tarnowa, własnemi kołmi z Antonim Odrobina lokajem, Wawrzeńcem Kowalewskim furmanem.

2gi raz) Chrystyan Steinbach, Chirurg w Krakowie zamieszkały, ma zamiar wyiechać z swoją żoną Ewą i synem Franciszkiem 6cio letnim, w Galicyą Austryacką, co podaie do wiadomości publiczney.

2gi raz) Józef Dunin Wasowicz, dziedzic Oxy w Dep. Krakowskim, ma zamiar wyjechać w interesach familiynych w kraj Austriacki do Iglau, Wiednia i Lwowa, z dwoma służącemi, co do publiczney podaie wiadomości.

2gi raz) Filip Morstyn, dziedzic Srzeniawy w Dep. Krakowskim, myśli iechać w Galicyą Austriacką w Cyrkuł Bocheński, i Tarnowski i Myślnicki w interesach familiynych, z dwiema służącemi, co do publiczney podaie wiadomości.

Kamienica w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej narożna pod Nr. 377 sytuowana w połowie iedney, do małoletnich po niegdy JW. Hyacyncie Szowskim pozostałych, a w drugiej do małżonki tegoż teraz JW. Salomei Gostkowskiej należąca, przez publiczną licytacją w ślad uchwały Rady familii pod dniem 1 Kwietnia r. b. w Sądzie Pokoju powiatu i miasta Krakowa odbytey, przez Wys. Trybunał Cyw. Krakowski w dniu 8 m. i r. tegoż do Nr. 800 potwierdzoney, sprzedaną zostanie. Gdy na terminie do licytacji przygotowawczy w dniu 16 Czerwca r. b. naznaczonym, żaden z pretendontow nie stawiał się, licytacja powtorna stanowcza stosownie do przepisu prawa, w dniu 28 Lipca tegoż roku 1815 przed podpisanym Pisarzem Aktowym iako do teyże rezolucyą iak wyżej delegowanym, w kancelaryi iego w Ryńku pod Nr. 456 utrzymywanej, o godzinie 9 z rana nastąpi i pierwsze wywołanie zacznie się od summy szacunkowey przez wsztuce biegłego ustanowionej, 29,677 złp. w monecie srebrney kurant wynoszącey, według świadectwa Aktu detakacyi, podpisanemu złożonego warunku uchwałą Rady familii wskazane są: 1) aby licytant iotą część szacunku to jest złp. 2967 gr. 2) tytulo wadii przed rozpoczęciem się licytacji złożył. 2) Aby resztującą szacunkową ilość w 4ch tygodniach po licytacji stanowczy, na ręce JW. Salomei z Zawadzkiej Gostkowskiej pod nieważnością kupna i stratą vadii złożył. Licytować chcący, zechcą się stawic w czasie i w mieyscu oznaczonem.

W Krakowie d. 16 Czerwca 1815 roku.

*Wojciech Oleński, Not. Dep. Krakowskiego.*

Komornik Tryb. Handl. Dep. Krak. i Radomskiego, podaie do publiczney wiadomości, iż w domu Nr. 554 przy ulicy Floryańskiej, w Krakowie dnia 25 b. m. i r. o godzinie 9tey z rana, a od 3eiy po południu, odbędzie się sprzedaż, za monetę srebrną kurant różnych towarow korzennych, iako to: cukru, araku, miodu praśnego, korkow, cykoryi, farb rożnych, śledzi, papieru, merkuryusza, siarki, oliwy, krochmaliku, indygo, garnuszkow kamiennych, migdałow, Erbaty. &c.

W Krakowie d. 14 Lipca 1815.

*Jan Kanty Fachinetty, Komornik T. H. D. R. i R.*

Podinspektor Dóbr i Lasow Narodowych okręgu Szydłowskiego w Departamentach Krakowskim i Radomskim, gdy suksessorowie Ziółkowski, posiadacze Folwarku Emphiteutycznego Gierłachowa na przedmieściu Sandomierza leżącego, niewiadomo z iakich powodow, Realność tę opuścili, i żadnego nieczynią, w zgłoszenia, względem osiągnięcia prawa im służącego, dla czego, nietylko czynsz funduszowi Edukacyjnemu należny, ale i podatki gruntowe, coraz na większe wystawione są zaległości, żeby więc skuteczny terazniejszemu położeniu Realności tey, naznaczyć koniec, w skutek rozporządzenia Dyrekcyi Jen. Dóbr i Lasow Narodowych z dnia 1 Maia r. b. Nr. 493 z Kwietnia 15 wzywam pomienionych suksessorow, aby Deklaracye swoje w Biorze Podinspektora, w Stopnicy, posiedzenie mającego, naydaley z dniem ostatnim Sierpnia 1815 nadesłali, czyli nadal utrzymać się zyczą przy prawie wieczystego posiadania, lub przeciwnie, zastregając; że w pierwszym przypadku, wszelkie zaległości z ien winy urosną, zaspokoic zostaną w obowiązku, tymczaswo zaś, rzeczona Realność, wydzierżawioną zostanie na satysfakcyą będących w mowie zaległości. Sami więc sobie powołani suksessorowie, przypisać zechcą winę, jeżeli w oznaczonym wyżej terminie z przyzwoitemi dowodami zgłosić się za niedbałą i przez to prawo im służyc mogące na zawsze utracą. W Stopnicy d. 22 Maia 1815 r.

*Bogusławski, Podinspek.*